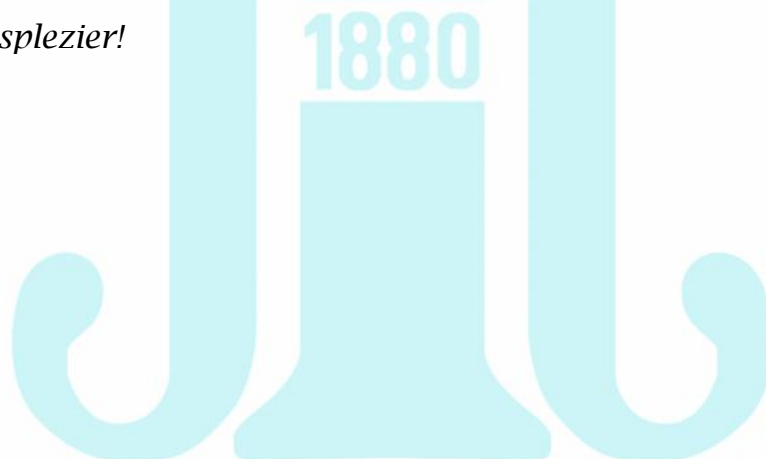

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BRAVO!

Een komedie in elf scènes

door

1880
Haye van der Heyden

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.3279

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **BRAVO!** op te voeren moet de naam van auteur **HAYE VAN DER HEYDEN** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/027
ISBN 978-90-385-13539

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Haye van der Heyden
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 2 heren)

GERARD, in de zestig

AKTAN, in de dertig.

ISABEL, in de dertig.

BIBI, in de vijftig.

EVELIEN, in de vijftig.

Evelien is een ererol. Met geen tekst live. Te geven aan een prominent.

DECOR

Een bouwvallig huisje in midden Frankrijk dat tijdens het stuk enigszins gerestaureerd wordt.

1880

EERSTE DEEL

(Doek gesloten. Twee grote monitoren aan weerszijden van het toneel. Tune daar overheen, dan:)

EVELIEN OP DE SCHERMEN, VIA SKYPE : (Thuis. Dag.) Hallo mensen in....., stad (dorp) van..... leuk dat we kunnen skypen. Ik pak even mijn koffie.

(Ze verdwijnt even uit beeld, (Knip eventueel) om meteen weer te terug te komen met koffie.)

Daar ben ik weer. Ja, u zult misschien wel denken, waarom is ze d'r niet, maar ik ben d'r wel, U bent er niet. Ik bedoel, ik zit gewoon in Nederland en u zit allemaal in Frankrijk. Net als Gerard en Aktan. Die zijn vanochtend vroeg naar ons huisje in de Dordogne gereden, dat we net gekocht hebben. Ja, wie koopt er nou een huisje zonder het eerst gezien te hebben? Maar Gerard zei dat het opknappen juist het leukste van alles was en omdat ik dat helemaaaaal niet met 'm eens was, is ie maar vooruit gegaan en is Aktan met 'm mee om 'm te helpen. Om de boel bewoonbaar te maken daar.

De rest van de familie is de wereld in gevlogen. Wel lastig hoor, dat al het jonge spul de deur uit is. Dan ben je zo op elkaar aangewezen.

Hoe dan ook, heel fijn dat u online bent, dan kunnen we een beetje contact houden. Mijn koffie is koud. Ik denk dat ik maar een wijntje neem. Een vin rouge. Tot straks dan hè? Ik ben benieuwd of ze er al zijn, Gerard en Aktan.

(De tune fade out.)

Scène 1

(Het is donker op het toneel. De vage contouren van een bouwval. Met alleen wat oude half vergane meubels. Er klinken krekels. Verder niets. Even gebeurt er niks, dan klinkt een auto die naderbij komt. Koplampen schijnen even door de ramen naar binnen, dan staan ze stil, wordt de motor uitgezet en ook de lampen. En weer is het donker. Buiten klinken de stemmen van Gerard en Aktan. Gestommel, gebonk, gerammel met sleutels. Dan wordt de deur opengeschoven, die valt half uit zijn sponning, en er stappen twee silhouetten naar binnen. Al een soort koelbox meenemend. Die zetten ze in het midden van het huisje. Aktan gebruikt zijn telefoon als zaklantaarn. Hij loopt verder het huisje binnen en schijnt rond.)

AKTAN : Godskelere. Of om in de sfeer te komen: nondedju.

GERARD : Wat is er?

AKTAN : Wat is er?! Dit is een ruïne, man. C'est un... wat is Frans voor ruïne?

GERARD : Ik denk ruïne. Klink behoorlijk Frans.

AKTAN : C'est un ruïne.

GERARD : Ik denk dat het une is. Une ruïne. Alles op ine is vrouwelijk. Martine, Caroline, Jozefine..

AKTAN : Benzine. C'est une ruïne.

GERARD : Beetje achterstallig onderhoud. Maar dat wisten we. *(Hij loopt verder het huisje in.)*

AKTAN : Noem dat maar een beetje. Het waait hier harder dan buiten. *(Hij tast naar een lichtschatelaar in de wand bij de deur en vindt die. Hij doet 'm heen en weer.)* Licht doet het niet.

GERARD : Natuurlijk niet. Het staat al jaren leeg. We kunnen nog een luik open zetten, dan hebben we meer maanlicht.

AKTAN : Dus je hebt dit gewoon gekocht zonder het eerst te bekijken?

GERARD : Ik heb foto's gezien. Maar die waren van overdag.

AKTAN : O, toch wel? Slim van die mensen.

GERARD : Maar het pand zit in principe goed in elkaar. Heeft Bibi me gemaild.

AKTAN : Wie is Bibi?

GERARD : Bibi. Dat heb ik je toch verteld!? Die is hier al een paar jaar makelaar. Voor Nederlanders die hier iets willen kopen.

AKTAN : O ja.

GERARD : Ze heeft me fantastisch geholpen.

(Hij zwaait een luik open, dat meteen op de grond valt, en een bundel maanlicht valt naar binnen.)

Kijk eens even. De natuur geeft ons alles wat we nodig hebben.

(En ook Aktan opent een luik. Dat zakt scheef. Nog meer maanlicht.)

Kijk eens even. We kunnen er bij lezen.

AKTAN : Zullen we niet eerst uitladen?

GERARD : Alleen wat we nodig hebben. Wij gaan nu slapen, om morgenochtend in het paradijs wakker te worden. En aan het werk te gaan.

AKTAN : Als je ergens moet werken, is dat niet het paradijs.

GERARD : Hier krijg je geen uitkering hoor.

AKTAN : En de toon is gezet.

GERARD : Geintje.

AKTAN : Ik kom niet meer bij. *(Hij kijkt om zich heen.)*

GERARD : Pak jij de matrasjes en de slaapzakken uit de auto. Dan maak ik het hier alvast een beetje gezellig.

AKTAN : Hoe wou je dat in godsnaam doen?

(Aktan pakt zijn telefoon en gaat naar buiten. We horen hem rommelen bij de auto. Gerard kijkt om zich heen en spreidt zijn armen en loopt rond.)

GERARD : Ahhhhh. Heerlijk. De natuur. Moeder aarde. De maan, de krekels. Dit is het leven. Wacht. En Français. Formidable. La nature. Le nature. Ehhh...nature. Du nature. La Mère...eh...de terre. La mere de terre. La lune, les... krekels?...croquettes. Fantastisch. Fantastique. *(Hij loopt tegen balken aan die daar staan. Ze vallen.)* Auw. Shit. Ik bedoel: merde.

AKTAN : *(Van buiten)* Gaat het?

GERARD : Ja ja ja. Ik bloed dood, denk ik, maar verder gaat het prima.

AKTAN : *(Komt binnen met de matrasjes, twee kussens en de slaapzakken.)* Wat is er gebeurd?

GERARD : Er liep een stapel stenen tegen me aan. Maar het gaat wel.

(Ze beginnen de twee bedjes op te maken. Overdwars. Front toneel. Met de voeteneindes naar elkaar toe.)

AKTAN : Ik vroeg me nog af. Zou er ergens water zijn? Of een wc?

GERARD : Je ne sais pas. Dat zien we allemaal morgen wel.

AKTAN : Ik zou wel even mijn tanden willen poetsen want die smaken naar Brie.

GERARD : Is er daar nog wat van? Want ik wil nog wel een stukje. Met een rood wijntje. Kan je je tanden ook mee poetsen.

AKTAN : Gadverdamme.

GERARD : Waarom niet? *(Hij laat het bed even en zoekt in de koelbox en vindt de fles wijn en wat te eten.)* Heerlijk man. Zorgeloos. Sans soucis. Gewoon in je bed nog wat eten en drinken en dan lekker wegzakken tot de zon ons komt wakken. Romantiek! *(Hij gaat op zijn slaapzak zitten.)*

AKTAN : Een hotel met badkamer, wifi en tv met zestig kanalen kan ook heeeeel romantisch zijn.

GERARD : Neeee. Want daar loop je van elkaar weg! Dan vlucht je voor je medemens! In de digitale wereld. Nu zijn we op de ander aangewezen, jij en ik. Nu moeten we echt contact maken. Echt tot elkaar komen. Hier moeten we het samen doen.

AKTAN : Ieder in zijn eigen slaapzak, mag ik hopen?

GERARD : Doe niet zo idioot!

AKTAN : Met jou kan je alles verwachten.

GERARD : Heel leuk. Tres drole.

AKTAN : Wat ik zei: de toon is gezet.

(Gerard neemt een slok uit de fles wijn. En reikt 'm dan naar Aktan.)

GERARD : Hier. Ik zal niks tegen de Imam zeggen.

AKTAN : Aussi tres drole.

(Aktan neemt een slok. Gerard duikt in de koelbox en begint te frutselen met papiertjes van kaas en zo. Aktan ruikt het.)

Holy shit. Hou die kaas even dicht zeg.

GERARD : Misschien maar doen ja. Komen natuurlijk allemaal beesten op af.

AKTAN : Of ze maken juist dat ze weggkomen. Misschien dat Franse boeren daarom nooit gestoken worden door muggen en zo. Die beesten gaan over hun nek van de stank. Geef me nog maar een stukje van die brie. Die zit toch al tussen al mijn kiezen.

GERARD : *(rommelt.)* Waar hebben we dat mes gelaten?

AKTAN : Ik hap het wel af. Ons spuug loopt toch al door elkaar door die wijn.

GERARD : Ach ja joh. Wat maakt het uit?

AKTAN : Bacteriële integratie. Altijd lekker.

GERARD : Ik neem nog een beetje salami, salami aleikum.

(De krekels klinken hard op.)

Hoor je die krekels?

AKTAN : *(Droog)* Verrek. Nou je het zegt. Heel in de verte.

GERARD : Gek hè? Dat je je niet stoort aan dat geluid. Ik bedoel, stel je voor dat je ergens de hele dag en nacht een hoge piep hoort, dan word je gek en dit is eigenlijk net zoiets.

AKTAN : Fijn. Nu doe ik geen oog dicht meer. *(Hij zakt wat onderuit.)* Maar ik ga het toch maar proberen. Doe jij de maan even uit.

GERARD : Ik sluit die luiken wel weer een beetje. *(Dat gaat hij doen.)* Ik ben zo benieuwd hoe het er morgen allemaal uitziet.

AKTAN : Je hebt toch foto's gezien?

GERARD : Maar foto's zijn foto's.

AKTAN : Nou ja, Wibi zei dat het goed was.

GERARD : Bibi!

AKTAN : Ik noem d'r Wibi.

(De luiken gaan dicht en het wordt weer donkerder. Gerard stommelt terug. En stoot zich weer aan de balken.)

GERARD : Ahhh merde.

AKTAN : Wat nou weer?

GERARD : Mijn knie! Mon ehh genou. Of zoiets.

AKTAN : Ik ben benieuwd hoe jij d'er morgen uitziet. Met al die wonden.

GERARD : Misschien herken je me wel niet. *(Strompelt naar zijn slaapzak, doet zijn schoenen en sokken uit en gaat liggen.)* Aaahhh.... Vivre comme Dieu en France. Heerlijk die sterrenhemel, die je door het dak kan zien. In de verte blaft een hond, over het algemeen. De gezonde boerenbuitenlucht, die...

AKTAN : Ga je de hele nacht romantisch liggen doorlullen?

GERARD : Ik zeg al niks meer.

AKTAN : Merci bien.

(Even stil. Gerard kruipt nu helemaal zijn slaapzak in, dan gilt Gerard het uit.)

GERARD : Ahhhh!

AKTAN : Wat?! Wat is er?!

GERARD : Er zit iets in mijn slaapzak, er zit iets in mijn slaapzak! Een scorpioen of zo! *(Hij kruipt er snel uit.)* Kan jij even kijken?! Kijk jij even!

AKTAN : Waarom ik?! Kijk zelf!

GERARD : Ik heb geen ervaring met die beesten!

AKTAN : Ik wel dan?

GERARD : Waar jij geboren bent, daar zijn toch scorpioenen?!

AKTAN : In Heerhugowaard?

GERARD : Laat maar.

AKTAN : Vouw die kaas even open. Is ie zo weg.

(Gerard staat op en schudt zijn slaapzak uit. Er komt iets uitgevallen. Hij kijkt er angstig naar. Maar ziet dan wat het is.)

GERARD : O. *(Even stil.)* Het is die sok van me. Die ik kwijt was. *(Geen antwoord.)* Ik zei: het is die sok van me.

AKTAN : Ik slaap al.

GERARD : O. Welterusten.

AKTAN : Ik zei: ik slaap al. Tegen iemand die slaapt ga je geen welterusten meer zeggen.

GERARD : Ik zei het tegen mezelf.

(Stilte. Gerard kruipt in zijn slaapzak. Stilte. Alleen de krekels. Hij geniet.)

Ahhhhhh.

(Even stil.)

AKTAN : Kutkrekels.

(Touche zet in. Licht gaat naar nog donkerder.)

EVELIEN OP DE SCHERMEN, VIA SKYPE : *(Thuis. Nacht.)* Ha daar ben ik weer. Bent u nog wakker? Ik heb drie wijntjes op. Vier. Het is gek dat iedereen in zijn eigen vel zit en door zijn eigen ogen naar buiten zit te kijken naar al die andere mensen die in hun eigen vel zitten. En je kunt nooit echt begrijpen hoe iemand is en hoe iemand denkt. En dan ben je met iemand getrouwd en daar trek je bijna dag en nacht mee op, maar soms vraag je je af of je die persoon wel kent. Over dat soort dingen zit ik de hele avond na te denken. En dat heeft helemaal niks met die wijntjes te maken. Absoluut niet. Welterusten. *(Ze zet de skype uit.)*

Scène 2

(Licht komt op. Zonlicht dat naar binnen valt door allerlei kieren en gaten. De twee liggen te slapen. Ze zijn flink verschoven gedurende de nacht. Aktan is de

eerste die ontwaakt. Hij schiet wakker en kijkt om zich heen. En ziet een enorme rotzooi.)

AKTAN : Gezellig. *(Dan wacht hij even een paar seconden tot hij wakker is en kruipt dan zijn slaapzak uit. En loopt richting buiten. Hij repeteert wat hij moet zeggen als hij iemand tegenkomt.)* Bonjour monsieur. Bonjour madame. Comment allez? Tres bien, merci.

(Aktan opent de deur en gaat naar buiten. Daardoor valt er meer licht naar binnen en ontwaakt Gerard ook. Ook hij doet er even over om wakker te worden. Hij kijkt om zich heen en ziet de puinhoop.)

GERARD : God in Frankrijk. *(Even stil.)* Op de foto's zag het er toch wel ietsjes anders uit.

(Gerard kruipt uit zijn slaapzak en gaat de luiken weer open maken. Er valt nu veel licht naar binnen. Mooi weer buiten natuurlijk. Gerard begint hier en daar wat van de gevallen balken op te ruimen, maar stopt er dan maar mee en laat het uit zijn handen vallen. Aktan komt teruggelopen. Gerard begint de bedjes op te ruimen.. Op dat moment komt Aktan weer binnen.)

AKTAN : Zeg.

GERARD : Wat?

AKTAN : We hebben verderop een buurvrouw die zich buiten aan het douchen is. Naakt. Ze heeft me niet gezien. Ik haar wel.

GERARD : Mooi?

AKTAN : Een figuur. Fenomenaal. Een taille, schitterend.

GERARD : Mooie borsten?

AKTAN : Bescheiden maar heel mooi.

GERARD : Mooi rond?

AKTAN : Nee, vijfhoekig. Mooi rond ja.

GERARD : Jong?

AKTAN : Ik denk dat de borsten net zo oud zijn als zichzelf.

GERARD : Jij bent echt de leukste thuis hè? Staat ze d'r nog? *(Hij loopt naar een achterraam en kijkt naar buiten.)*

AKTAN : Kan je vanaf hier niet zien. Moet je even wat verder de tuin in lopen.

(Gerard loopt.)

Maar ik denk dat ze klaar is.

GERARD : Heb je gewoon staan kijken?

AKTAN : Zij gaat zich bloot in de tuin staan wassen! Dat is niet zomaar. Ze weet toch dat er hier iemand is? Ze ziet toch de auto staan?

GERARD : Wat denk je? Dat ze ons staat te lokken?

AKTAN : Ik denk dat ze zich gewoon even wou laten zien. Als ik zo was, zou ik me ook willen laten zien.

GERARD : Op de kermis dan. Naast de vrouw met de baard. Conchita Saucisson.

AKTAN : Wie?

GERARD : Of je wurst lust. Laat maar. Gek eigenlijk, dat wij zo gefascineerd worden door vetweefsel met melkklieren d'r in.

AKTAN : 't Is nou eenmaal zo. Misschien moeten we maar even kennis met 'r gaan maken. *(Hij begint de planken en balken die gevallen zijn op te ruimen.)*

GERARD : Behalve borsten heeft ze misschien ook wifi, bedoel je?

AKTAN : Bijvoorbeeld. Ga jij even naar d'r toe?

GERARD : Waarom ik?

AKTAN : Ik heb d'r al gezien.

GERARD : Wat heeft dat er mee te maken? Ben je bang voor d'r of zo?

AKTAN : Steen, papier en schaar. Wie het eerste drie keer heeft gewonnen hoeft niet te gaan.

GERARD : Waarom zijn wij bang voor een mooie vrouw?

AKTAN : We zijn helemaal niet bang voor een mooie vrouw! Ik niet in ieder geval.

GERARD : Waarom ga je dan niet even vragen of ze wifi heeft?!

AKTAN : Wat is wifi in het Frans?

GERARD : Wi-fi?

AKTAN : Ga jij nou maar.

GERARD : Waarom?

(Even stil.)

AKTAN : Ik leer d'r liever als tweede kennen.

GERARD : Waarom is dat?

AKTAN : Kom.

(Achter loopt Isabel over. Van links naar rechts. De twee mannen komen met hun handen bij elkaar.)

SAMEN : Steen, papier, schaar.. st...

(Dan staat opeens Isabel daar. Door de deur naar binnen gekomen.)

ISABEL : Bonjour messieurs? Je vous ai entendus arriver cette nuit. Je m'appelle Isabel et j'habite à côté et je me disait que ce serait peut-être sympa de faire connaissance? Vous êtes les nouveaux propriétaires de cette maison? (Goedemorgen heren. Ik hoorde u vannacht al aankomen. Ik ben Isabel en ik woon hiernaast en ik dacht, misschien is het leuk om even kennis te maken? Bent u de nieuwe eigenaren van dit huis?)

(Aktan en Gerard staren haar aan.)

AKTAN : Wat zei ze?

GERARD : Geen idee. *(Hij crosst Aktan en steekt zijn hand uit)* Bonjour. Je suis Gerard van Doorn. Gerard D'Épine.

AKTAN : Depien?

GERARD : Van Doren. Had ik thuis al opgezocht.

ISABEL : Bonjour Gérard d'Épine. (Hallo Gerard D'Épine.)

AKTAN : Et moi, je suis Aktan.

GERARD : *(Langzaam)* Oui. Allons y. Moi, je suis le nouvel propriorpri eh.. etair de eh... ce propropr..ieté.

AKTAN : Wat zeg je allemaal?

GERARD : Dat jij een lul bent en ik heel aardig. En knap. Maar dat ziet ze zelf ook wel.

ISABEL : (*Isabel inspecteert het kapotte dak.*) C'est une véritable ruine cette maison, hein ? Enfin, je veux dire qu'il y a du boulot pour la restaurer mais c'est sympa comme travail. Je veux bien vous aider. Les gens m'ont aussi aidée quand je suis arrivée ici. Et on est sur terre pour s'aider les uns les autres, n'est-ce pas ? (Het is een wel een beetje een bouwval dit hè? Ik bedoel, er moet een boel aan gebeuren, maar dat is ook wel leuk. Ik wil wel helpen hoor. Mensen hebben mij ook geholpen toen ik hier net kwam. En we zijn op de wereld op elkaar te helpen.)

(De mannen staren haar aan.)

GERARD : Kelere. Wat spreekt die vrouw goed Frans zeg.

AKTAN : Maar dat komt misschien omdat het een Française is. Dan kan er iets mee te maken hebben.

GERARD : Ecoutez, Isabel. (*Langzaam*) Nous ne pas parlons pas très bien Français. C'est pour nous. Français, un langue...UNE langue très difficile. Presque impossible.

AKTAN : Parlez-vous pas Anglais? English?

ISABEL : Non, je suis désolée. J'ai toujours habitée ici dans ce village et j'ai toujours été assez casanière et je n'ai jamais beaucoup regardé la télé et Internet, ce n'est pas vraiment mon truc non plus. Je préfère la nature. (Nee, het spijt me. Ik heb hier altijd in dit dorpje gewoond en ik ben altijd nogal een huismus geweest en weinig televisie gekeken en ik ben ook niet echt van het internet en zo. Ik ben meer een vrouw van de natuur.)

(Ze duwt het dak een beetje omhoog en onderzoekt het met haar blik. De twee staren haar aan.)

AKTAN : Weer geen idee wat ze zei.

GERARD : Iets over de natuur.

AKTAN : Misschien had ze het over haar borsten.

GERARD : Wat is dat nou voor onzin? Ze gaat toch niet opeens zelf over d'r borsten

beginnen?!

AKTAN : Ze had het over de natuur!

GERARD : Dat gaat over bloemetjes en zo.

AKTAN : En bijtjes. En dus over borsten en zo. Over seks.

(Isabel kijkt om naar de twee. En lacht.)

GERARD : *(Tussen zijn tanden door)* Hashaa! Pas je op wat je zegt?!

AKTAN : Ze verstaat het toch niet?

GERARD : Dat woord toch wel?!

AKTAN : Ze spreekt niet eens Engels!

GERARD : Dat is een internationaal woord.

ISABEL : Je n'y comprends rien. Je suis vraiment désolée. Il faut vraiment que j'apprenne l'anglais. Vous venez certainement d'Allemagne? Vous êtes allemands? (Ik versta d'r helemaal niks van. Het spijt me echt. Ik moet echt Engels gaan leren. U kom zeker uit Duitsland? Bent u Duitsers?)

GERARD : Alleman? Nonnn..

AKTAN : Wat zijn we? Jan en Alleman?

GERARD : Of we Duitsers zijn.

AKTAN : Ooo. Nonnnnnnnnnnnnn.

GERARD : Nonnnnnnn. Non non. Nein. No.

AKTAN : Hollandais.

GERARD + AKTAN : *(Als hooligans met hun armen zwaaiend)* Lala laa laaaaa!

GERARD : Kaaskoppen. Têtes de Fromage.

ISABEL : Oh, hollandais! Bien sûr. Ici, il y en a beaucoup. Eh bien, soyez les bienvenus! *(Poging tot Engels)* Welcome. (O Nederlanders. Natuurlijk. Daar zitten er hier een boel van. Nou welkom.)

GERARD : Ze zei welkom.

AKTAN : Ik hoorde het.

ISABEL : Si je peux vous aider, Help... n'hésitez pas à demander, pour n'importe quoi. Vous pouvez passer chez moi quand vous voulez. Je suis presque toujours chez moi. C'est d'accord? (Als ik ergens mee kan helpen, dan hoor ik het wel. Wat dan ook. U kunt gewoon bij me binnen lopen. Ik ben bijna altijd thuis. Oké?)

GERARD : Oké!

AKTAN : Oké!

(Even stil.)

ISABEL : Bon, eh bien à bientôt. On aura sûrement l'occasion de se revoir. (Tot ziens dan maar. We zullen elkaar vast nog wel vaak zien.) *(Ze gaat. Crossend naar de deur.)*

AKTAN : Ze gaat weg.

GERARD : Ik zie het.

AKTAN : Je moet vragen of ze wifi heeft.

GERARD : O ja. Monsieur.. eh... Madame eh... mademoiselle, pardon. Un question...une question. Est-ce vous avez des wifi? Pour l'internet.

AKTAN : L'internet?!

GERARD : Is Frans hè? Le Internet en dat moet je dan verbinden, dus dat wordt l'internet.

AKTAN : O.

ISABEL : Le Wifi, ah oui, j'ai le Wifi. Venez avec moi parce que le mot de passe est un peu compliqué avec beaucoup de chiffres et de nombres que j'arrive pas à me rappeler. (Wifi. Ja, oké. Ik heb wifi. Loopt u maar even mee, want het is nogal een ingewikkeld wachtwoord met veel cijfers en getallen die ik niet kan onthouden.)

(De twee staren haar aan.)

GERARD : Ik vroeg alleen maar om wifi.

ISABEL : Venez avec moi. Allez, venez pour le code du Wifi. (Kom mee. Kom. Voor de wifi code.)

(En ze loopt door naar buiten. De twee lopen achter haar aan.)

GERARD + AKTAN : Oké. *(Ze houden dan elkaar tegen.)*

GERARD : Ik ga wel.

AKTAN : Nee nee, ik loop wel even met 'r mee.

GERARD : Nee nee, hoeft niet.

AKTAN : Je was toch bang voor d'r? Ik ga wel, ik ga wel!

ISABEL : Venez tous les deux. (Kom. Allebei. Kom.)

(En ze loopt door. De twee achter haar aan.)

GERARD : Ze wil dat we allebei mee gaan.

AKTAN : Oké. Dat moet dan maar.

(Dan zijn ze achter de ramen)

AKTAN : [*Raam rechts:*] Ze heeft ook twee borsten natuurlijk. [*Raam links:*] een links en een rechts.

GERARD : Ieder een borst.

(Donkerslag. Inzet touche. Evelien verschijnt op de schermen, in ochtendjas.)

EVELIEN OP DE SCHERMEN, VIA SKYPE : (Thuis. Ochtend.) Goedemorgen. Ik heb niet zo heel erg lekker geslapen. Ik had dorst vannacht en toen heb ik water gedronken en toen kon ik niet meer slapen. En dan ga je je van alles in je hoofd halen hè? Hoe is het daar? Gedragen de heren zich een beetje? Ik zal zo eens even kijken of ik contact met ze kan krijgen. Eerst maar eens even een eitje voor mezelf bakken. Een mens moet zichzelf een beetje verwennen. Iemand moet het doen tenslotte. Tot zo.

Scène 3

(Licht op. Later die dag. In de middag. Gerard loopt op te ruimen. Aktan meet de ramen op.)

GERARD : Weet ik veel. Begin dertig, denk ik. Iets ouder dan jij, denk ik.

AKTAN : Dus veel te jong voor jou.